

ЛЮБКО ДЕРЕШ

ТРОХИ ПІТЬМИ

© G. Garanich

Любко Дереш — унікальна персона у світі сучасної української літератури. І справді: дебютувавши у 17 років романом «Культ», він одразу здобув статус «літературного вундеркінда». Скептичний до ярликів, Дереш продовжує займатися літературою і в дорослому віці: на сьогодні його творчий доробок налічує дев'ять книг. Дереш — письменник нового покоління, який має власний, ні до кого не подібний стиль. Складається враження, ніби він пише про себе, — але в його романах себе впізнають тисячі читачів. Твори Дереша перекладаються російською, вірменською, польською, німецькою, французькою, італійською... Він, як і герої його книг, завжди у пошуку — вивчає духовні традиції світу, мандрує, живе так, аби життя саме ставало літературою...

На фестиваль самогубців у Карпати приїжджають шестеро майбутніх мерців. Усі вони мають власні причини вкоротити собі віку. Під час фестивалю кожному з них належить пережити внутрішнє переродження, бо не можна зазирнути в очі потойбічним силам і залишитися незмінним.

Ця книга про пітьму всередині. Випускаючи її назовні, я звільняю в собі місце для світла...

Любко Дереш

www.trade.bookclub.ua

ISBN 978-966-14-6557-1

9 789661 465571

www.bookclub.ua

ЛЮБКО ДЕРЕШ

ТРОХИ ПІТЬМИ

ЛЮБКО ДЕРЕШ

ТРОХИ ПІТЬМИ

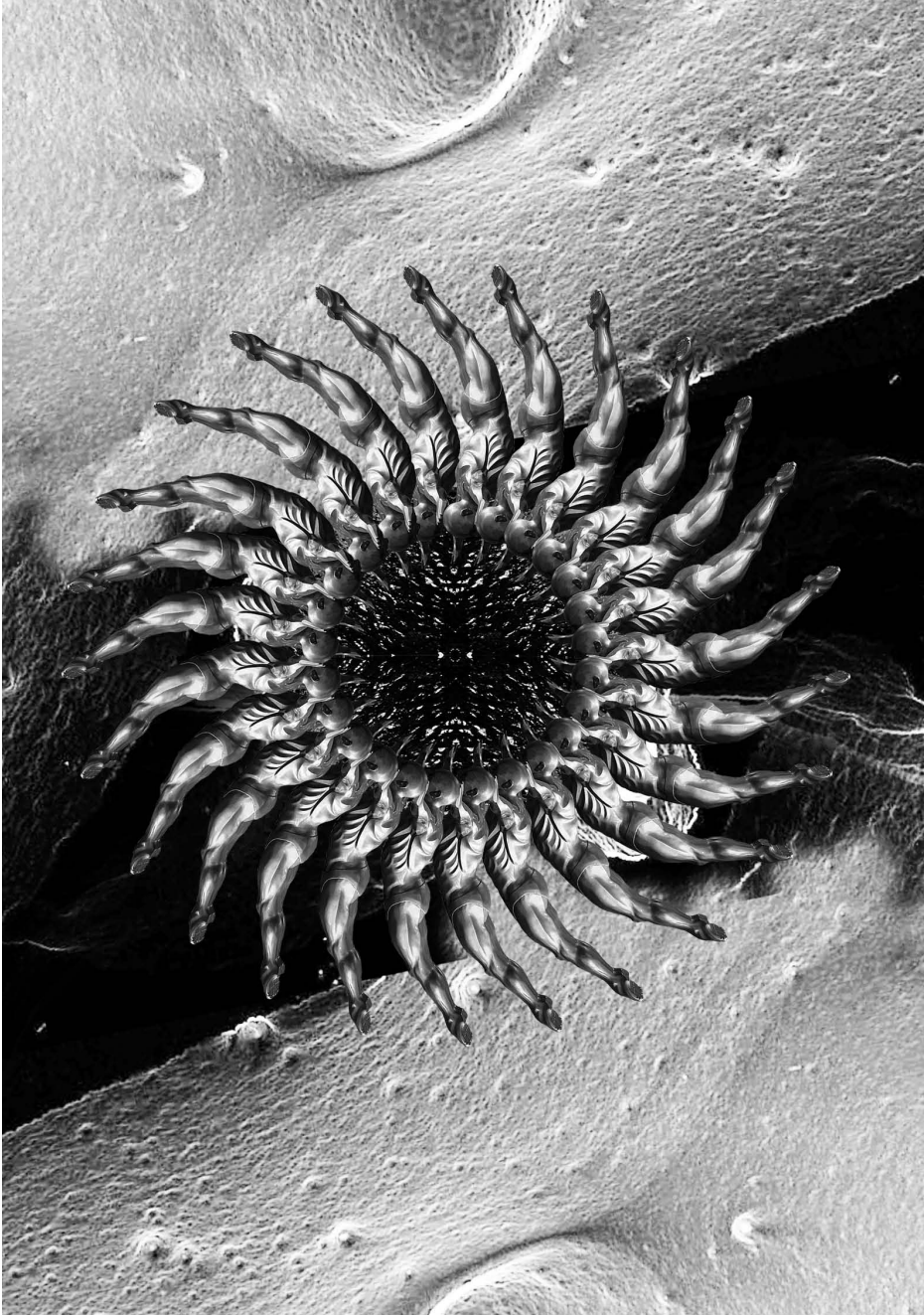

КЛУБ
СІМЕЙНОГО
ДОЗВІЛЛЯ

ЛЮБКО ДЕРЕШ

ТРОХИ ПІТЬМИ

ЛЮБКО ДЕРЕШ

ТРОХИ ПІТЬМИ

Роман

Друге видання

ХАРКІВ **КЛУБ**
2014 **СІМЕЙНОГО**
ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.161.2
ББК 84.4УКР
Д-36

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Обережно! Ненормативна лексика!

Дизайнер обкладинки *Віталія Котляр*

ISBN 978-966-14-6557-1

- © Дереш Л., 2006, 2014
- © Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», видання українською мовою, 2007, 2014
- © Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», художнє оформлення, 2014

У нього в голові була тріщина,
і трохи пітьми увійшло в неї,
що й привело його до смерті.

Р. Кіплінг. Рікша-Привид

Цей текст було записано на аудіоплівку влітку 2006 року під час сеансу монодрами, проведеної для мене колегою-психологом V. Під час перенесення монологу на папір додані зміни були мінімальними. Цей твір не можна вважати ані художнім, ані терапевтичним — жодної з таких цінностей до нього не закладалося. Записи, що містяться у цій книзі, — не більше, ніж картографія певних теренів людської свідомості. Можливо, для тих психотуристів, у кого є досвід орієнтації на місцевості, матеріал стане в пригоді.

A. V.

[початок плівки]

(на фоні віддаленого щебету горобців і ластівок чутно чоловічі голоси. Двоє по черзі виговорюють фразу: «Я призиваю магічний театр!» Кожен із них робить це тричі, після чого аудіоплівка фіксує приблизно хвилинну паузу)

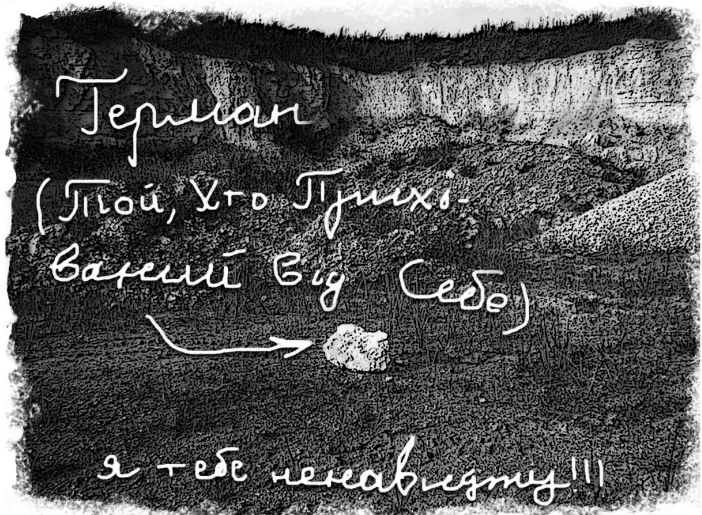
V.: Перш за все треба визначити ролі для каменів.

A.: Я буду називати героїв по черзі, як вони з'являються, а потім думатиму, яка їм найбільше підходить каменюка, о'кей? Першим з'являється персонаж, що говоритиме від свого імені, тобто оповідач. Він є Той, Хто Прихований Від самого Себе... Напевне, так його наразі й назвемо. Я не знаю, хто цей персонаж. Він є тим, що я приховую

в самому собі. Щось скрите... якась таємниця. Бр-р-р, мороз по шкірі. Я думаю, ним, напевне, буде отой камінь (підходить до каменя № 1). Мені треба на нього накласти руки?

У.: Просто дай спрямування, що він буде виконувати роль Того, Хто Прихований Від Себе.

Л.: (робить нас у бік каменя, урочисто) Ти будеш Тим, Хто Прихований Від Себе. Ти будеш моїм особистим секретом, який я ховаю.

У.: Якщо хочеш, можеш сказати йому щось більше.

Л.: Я ТЕБЕ НЕНАВИДЖУ!

(пауза)

V.: Чуєш якусь відповідь від нього?

Л.: (тихо) «Я тебе теж». (до Того, Хто Прихований Від Себе) Я радий, що ми нарешті можемо подивитися одне одному в очі. (до V.) Він сумний, він весь у тіні.

V.: Ти бачиш, де він зараз?

Л.: Так. Він зараз на галявині, втомлений з дороги. Він старший, років 30—32, смаглявий, чорний. Його шкіра темна через його інтереси.

V.: Ти знаєш, що це означає?

Л.: Ні. Я бачу на ньому одягу темного кольору. Темно-зелені тони. Колись він захоплювався наркотиками, опіатами. Темно-зелений — це колір приходу. На його плечах важкий тягар. Я бачу цей тягар в образі шкіряної куртки із блискучими заклепками. Шкірянка придавлює його до землі. Зараз він просто сидить... дивиться на полонину. Він шукає людей. У ньому велике напруження. Він не отримує відповідей від світу... Здається, останні роки він щось безперервно шукає. Але постійно залишається без відповіді. Він прагне з кимсь поговорити, вилити душу, але сам себе стримує, вважає це проявом слабкості. Тому вирішив сидіти на місці. У його житті багато темного світла.

V.: У якому сенсі?

Л.: Я не розумію цього. Можливо, у нього внутрішній світ темний. Але це не пов'язано із субкультурою:

ні з металістами, ні з блекерами, ні з готами. Хоча він близький до цих людей. Колись він тусувався з ними. Бачу в ньому «темні епізоди». Тьмяне освітлення в дитинстві, темні приміщення. Стривай, я розумію. Зараз його робота пов'язана з темрявою, він працює в нічну зміну... Він звик бути сам.

V.: Ти відчуваєш його десь у своєму тілі?

Л.: Печінка.

(пауза)

Наркотики середньої важкості. Це найбільша частина його теперішнього життя. Зараз у нього глибока криза. Депресія навіть суйцидальні думки.

V.: Чим викликана твоя ненависть до нього?

Л.: Не знаю. Коли дивлюся на нього, у мене аж груди стискає.

V.: Спробуй це йому сказати.

Л.: (Тому, Хто Прихований Від Себе) Старий, у мене аж груди розпирає від емоційної хвилі, коли я думаю про тебе. Я боюся... тебе... а може, боюся разом із тобою... (до V.) Він боїться чогось. Боїться майбутнього. Він не знає, що буде далі, тому що для нього все дуже невизначено. Зараз у нього життєвий злам. Усе валиться з рук, усе тріщить по швах. Він нічого не може нормально робити, нічого не може довести до кінця, і це муляє. Зараз у нього найгірші дні в житті.

Літературно-художнє видання

ДЕРЕШ Любоко
Трохи пітьми

Роман

Головний редактор *С. С. Скляр*
Завідувач редакції *К. В. Шаповалова*
Відповідальний за випуск *Т. М. Куксова*
Редактор *О. І. Красюк*
Художній редактор *Н. В. Переходенко*
Технічний редактор *А. Г. Верьовкін*
Коректори *Н. Я. Радченко, О. Є. Замазій*

Підписано до друку 28.01.2014. Формат 70x100/32.
Друк офсетний. Гарнітура «Literaturnaya». Ум. друк. арк. 15,48.
Наклад 3000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cor@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів
на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р.
www.ttornado.com.ua
61036, м. Харків, вул. Морозова, 13Б

Видавництво Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
www.trade.bookclub.ua

ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ КНИГ ВИДАВНИЦТВА

ХАРКІВ

ДП з іноземними інвестиціями
«Книжковий Клуб
“Клуб Сімейного Дозвілля”»

61140, м. Харків-140,
просп. Гагаріна, 20-А
тел/факс +38 (057) 703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Київська філія

04073, м. Київ, просп. Московський, 6, кімн. 35,
тел. +38 (067) 575-27-55
e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеська філія

65017, м. Одеса, вул. Малиновського, 16-А, кімн. 109
тел. +38 (067) 572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»

служба роботи з клієнтами:

тел. +38 (057) 783-88-88
e-mail: support@bookclub.ua
Інтернет-магазин: www.bookclub.ua
«Книжковий клуб», а/с 84, Харків, 61001

Дереш Л.

Д-36 Трохи п'їтьми : роман / Любо Дереш. — 2-ге вид. —
Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»,
2014. — 384 с. : іл.

ISBN 978-966-14-6557-1

Улітку на далекій полонині Шипіт у Карпатах відбувається молодіжний з'їзд неформалів. Сюди приїжджає Гер, у якого є домовленість із невідомими людьми: вони мають приїхати, аби організувати фестиваль у фестивалі — зустріч самогубців. Упродовж двох днів збираються шестеро майбутніх мерців: юна мазохістка, екстрасенс-невдаха, двійко дівчат із фобією переслідування, розчарований молодий програміст і Гер — панк та алхімік з глибокою душевною травмою. Незрозумілі, несподівані події, герої-неформали, танці навколо вогнища, сеанси «шаманотерапії» не залишають часу на роздуми, вони спадають на всіх без винятку «самогубців», призводячи до драматичного фіналу.

УДК 821.161.2
ББК 84.4УКР

ЛІТЕРАТУРА НАДНОВОГО ПОКОЛІННЯ!

Відчай дороги здолають пісні про любов і вічність...

Це оповідання про сучасних заробітчан духу — емігрантів у соціальні мережі, втікачів у внутрішні Індії, гіпі середнього класу, сільських магів і міських йогів... Історії, що писалися в мандрах і під враженнями від мандрів — Південним Сінаєм, Індією, Калмикією та Україною. Вони для тих, хто одного разу вирушає на пошуки себе й бажаної гармонії. Це проза рішучого руху далі, коли вже немає надії жити як раніше і коли під ногами — тільки шлях вперед.

Подарунок долі чи прокляття?

Петрик П'яточкін — пересічний школяр зі славетних Мідних Буків — нічим не відрізняється від свого бездуховного оточення, окрім... феноменальної пам'яті. Поступово ця незвичайна здібність змінює особистість Петра, його свідомість, уяву, волю. Жорстокі забави тінейджерів уже його не цікавлять, як і весь світ людей. І навіть кохання неспроможне зупинити його заглиблення в нескінченні світи холодного космосу... Юнак прагне більшого: вийти за рамки так званої дійсності.

